

af, at der hviler et ganske overordentligt Tryk paa hele Landet under disse Forhold, og særlig her paa Kjøbenhavn. Det er ingen Spøg for dem, der have deres Forbindelser i England med Export herfra til England. For denne Export er Kjøbenhavn isølge sin Beliggenhed et Centralpunkt og har en ganske betydelig Transithandel, og det er ingen Spøg, naar den bliver afbrudt, og de Kjøbmænd i England, som ere vante til at modtage deres Varer herfra, tabe Tilliden og sige: Vi have Exempler paa, at vi ikke kunne stole paa en regelmæssig Tilførsel, vi maa derfor henvende os til andre Lande om de samme Varer. Det er heller ingen Spøg for Handelsstanden i Kjøbenhavn, som, for at tage en anden Vare, nemlig Manufakturvarer, efter at der, som bekendt, har været ført en stor Kamp for ikke mange Aar siden om at give Kjøbmændene i Sylland Kredit eller ikke, nu har overstaaet de vanskelige Forhold og som har faaet Kunder ovre i Sylland. Det er ingen Spøg, siger jeg, for den, at Forbindelsen er afbrudt, og at de ikke kunne faae deres Varer over til Sylland. Kjøbmændene der søge til Hamborg, og vi ere for Dieblirket bukkede under i Konkurrencen med Hamborg, men jeg mener, at man bør gjøre Sit til, at man saa hurtigt som muligt kunde vinde det tabte Terrain tilbage. Vil man spørge mig, hvad der skal gjøres i det Hele for at raade Bod paa disse Omstændigheder, vil jeg dertil svare, at man skulde, saa snart se kan, allerede i den kommende Sommer forlange Jernbanesporene fra Nyborg ned til Slipshavn, saa at man idetmindste undgik den vanskelige Transport med Heste og Bogn, som findes der, og gaa for de Rejsende. Man skulde sørge for, at det isbrydende Dampskib blev saa godt et Skib, som man formaade at gjøre det, og man skulde tage under alvorlig Overveelse, inden Finantsloven endnu bliver færdig, om ogsaa een Isbryder er tilstrækkelig, og om der ikke var fuld Anledning til nu, da vi søle Trykket, at bevilge Pengene til to. Man skal selvfølgelig i det Hele vise Udlandt, at Danmark er sig sin geografiske Beliggenhed bevidst, at vi ikke blive flyttede nordligere hen, end vi for Dieblirket ere. Vi vide, at Forbindelsen med Sverige for en Del gaar over de danske Øer med Sennyn til Fragtforfendelser og ubetinget med Sennyn til Posten. Danmarks Beliggenhed giver det overordentlig store Fordele, men Fordelene ved Beliggenheden paalægges os ogsaa som en Pligt at gjøre, hvad vi kunne, fraaset Udgifterne ved det — thi Indtægterne komme jo netop paa Grund af Beliggenheden — for at hævde den internationale Betydning, som vi have. Spørger man mig, idet man ser hen til selve Forespørgselen, hvad der da egentlig er min Tanke, at der skal gjøres i Dieblirket, maa jeg naturligvis, som Enhver vil indse af sig selv, erklære, at idag er der Intet at gjøre, men derfor kan der dog ind-

rette gjøres Noget, og det bør gjøres, om ikke af anden Grund saa for at berolige den offentlige Mening og for at borttrykke den Løiel, som har reist sig, om hvorvidt der havde været gjort tilstrækkelig for Overfartsforholdene, og for at tilbageerobre Tilliden. Der kan nu sørges for, at der, naar Forholdene forandre sig, er Skibe, som ere villige til at gaa til Korsør og oversføre det Gods, som ligger der, hvad enten det er Fragt-gods eller Pakkepost, hurtigst muligt. Thi det Tidspunkt vil indtræde, hvor det kan ske, og naar det vil ske, veed Ingen af os. Det vexler hurtigt med Tiden, idag er der aabent i den østre Kende i Kattegattet og imorgen i den vestre. Vi kunne derfor ikke sidde roligt hen, det kan komme, før man venter det. Man kunde spørge, om saadanne Skibe ere villige, mod Betaling selvfølgelig, til at komme ned og understøtte Overfarten, og man maa ikke forglemme, at der vil være et Tidsum, hvor Godset er hobet op i stor Mængde, og for de 2 Skuefibe — jeg fraregner, at „Fyen“ ikke i Dieblirket er tjenestedygtigt, det forudsætter jeg, kun vil være i kort Tid — vil der være for meget Gods, som har ligget og ventet der saa længe, til at det kan blive overført i saa Dage. Man maa ikke forglemme, at der vil komme en Tid, hvor kun Skuefibe kunne gaa, og hvor Hjulstibene, som tilhøre Postvæsenet, ikke kunne gaa, nemlig naar der er større Isflager i Vandet. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at vente til den Tid kommer, da alle disse Pakkeposter kunne oversføres med de 2 Skuefibe alene. Man har en vis moralisk Forpligtelse til at oversføre Varerne, saa snart Isforholdene tillade det. Det Samme er Tilfældet, naar vi komme over paa den anden Side, nemlig til Fyen, at Godset ikke skal ligge og vente der paa de beleilige Tøg, men at der allerede nu kan blive truffet Foranstaltninger til, at det epeberes med Extratog gennem Fyen; thi idetmindste saa længe transporteres den største Del af Godset samlet, og om det muligvis skulde vise sig, at der endnu findes Varer til Esbjerg, at man da lader Extratog gaa for at bringe det til Esbjerg, saakfremt de ordinære Tøg ikke afgaa saaledes, at de have Tilslutning med Afgangstiden for Dampskibet fra Esbjerg til England. Hvad angaar en Omordning af Kommandoforholdene i Korsør, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, idet det naturligvis er et Punkt, som man kun kan udtale sig om, efter hvad man har hørt, men dog til en vis Grad tror paa. Men jeg skal afvente den høitærede Ministers Svar herpaa. Hermed har jeg udtalt mig om, hvad der har foranlediget mig til at stille Forespørgselen til den høitagtede Indenrigsminister. Den lyder saaledes:

Agter den høitærede Indenrigsminister paa Grund af de usædvanlig vanskelige Forhold ved Overfarten mellem Korsør og Nyborg midlertidigt at træffe særlige Forholdsregler, der kunne